

331

INSTRUKCJA MINISTRA ŻEGLUGI

z dnia 1 października 1964 r.

w sprawie nakładania i ściągania grzywien w drodze mandatu karnego za wykroczenia mniejszej wagi na śródlądowych drogach wodnych.

Dla zapewnienia należytego wykonania uprawnień nadanych organom administracji żeglugowej śródlądowych dróg wodnych na mocy § 1 pkt 2 zarządzenia nr 201 Prezesa Rady Ministrów z dnia 2 października 1961 r. w sprawie nadania niektórym organom administracji państwowej uprawnień do nakładania i ściągania grzywien w drodze mandatu karnego (Monitor Polski z 1961 r. Nr 78, poz. 327 i z 1963 r. Nr 68, poz. 338) ustala się, co następuje:

§ 1. Organami upoważnionymi do nakładania i ściągania grzywien w drodze mandatów karnych za wykroczenia żeglugowe mniejszej wagi na śródlądowych drogach wodnych są pracownicy inspektoratów żeglugi śródlądowej, posiadający odpowiednie upoważnienie wydane na podstawie zarządzenia Ministra Żeglugi z dnia 1 października 1964 r. w sprawie określenia przełożonej władzy służbowej uprawnionej do wydawania organom administracji żeglugi śródlądowej imiennych upoważnień do nakładania i ściągania grzywien w drodze mandatu karnego (Monitor Polski Nr 70, poz. 329).

§ 2. 1. Wykroczenia mniejszej wagi, za które upoważnione organy administracji żeglugi śródlądowej mogą nakładać i ściągać grzywny w drodze mandatu karnego, określa załącznik do instrukcji. Wykaz wykroczeń ze wskazaniem podstawy prawnej karania dołącza się do upoważnienia (§ 1).

2. Nakładanie kar w drodze mandatów karnych za wykroczenia inne niż wymienione w załączniku do instrukcji jest niedopuszczalne.

§ 3. Organy administracji żeglugi śródlądowej nakładają i ściągają grzywny w drodze mandatów karnych w razie:

- 1) schwytania sprawcy na gorącym uczynku,
- 2) gdy nie zachodzi wątpliwość co do osoby sprawcy — jeżeli sprawca zgadza się na niezwłoczne uiszczenie grzywny.

§ 4. 1. Mandat karny staje się prawomocny w razie bezzwłocznego uiszczenia grzywny.

2. Organ nakładający grzywnę w drodze mandatu karnego powinien pouczyć sprawcę o prawie odmowy uiszczenia grzywny.

§ 5. 1. Mandaty karne są bezimienne; ukarany może jednak żądać wymienienia jego nazwiska w mandacie.

2. Miejsca wykropkowane w drukach mandatów karnych powinny być wypełnione ołówkiem tuszowym przez organ wymierzający grzywnę.

§ 6. 1. W razie odmowy uiszczenia grzywny organ upoważniony do jej nałożenia, po sprawdzeniu tożsamości osoby winnej wykroczenia, sporządza wniosek o ukaranie.

2. Wniosek o ukaranie należy złożyć do inspektoratu żeglugi śródlądowej, który skieruje go do właściwego kolegium karno-administracyjnego przy prezydium rady narodowej.

§ 7. Prowadzenie ewidencji i rozliczanie się z druków mandatów karnych oraz z sum pobranych na podstawie tych mandatów dokonywane jest na podstawie przepisów zarządzenia Ministra Finansów z dnia 2 stycznia 1961 r. w sprawie przepisów o rachunkowości budżetowej (Monitor Polski z 1961 r. Nr 17, poz. 87 i z 1962 r. Nr 2, poz. 4).

§ 8. Nadzór nad działalnością organów administracji żeglugi śródlądowej w zakresie określonym niniejszą instrukcją sprawuje Wydział Żeglugi Śródlądowej w Ministerstwie Żeglugi.

§ 9. 1. Przepisy niniejszej instrukcji nie odnoszą się do członków załóg statków wojskowych i organów Milicji Obywatelskiej.

2. W razie dopuszczenia się przez te osoby wykroczeń, o których mowa w § 2, organy administracji żeglugi śródlądowej zawiadamiają o tym władzę przełożoną tych osób.

§ 10. Traci moc instrukcja Ministra Żeglugi z dnia 29 grudnia 1953 r. w sprawie karania mandatami karnymi za wykroczenia żeglugowe mniejszej wagi na śródlądowych drogach wodnych (Monitor Polski z 1954 r. Nr A-5, poz. 164, z 1955 r. Nr 1, poz. 8 i z 1959 r. Nr 84, poz. 448).

§ 11. Instrukcja wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Żeglugi: *S. Darski*

Załącznik do instrukcji Ministra Żeglugi z dnia 1 października 1964 r. (poz. 331).

WYKAZ WYKROCZEŃ MNIEJSZEJ WAGI PRZECIW PRZEPISOM O ŻEGLUDZE I SPŁAWIE
NA ŚRÓDLĄDOWYCH DROGACH WODNYCH

Lp.	Określenie wykroczenia
1.	Za wykroczenie przeciwko przepisom sanitarnym na statkach żeglugi śródlądowej
2.	Za przekroczenie dozwolonej szybkości jazdy
3.	Za wjazd do służby bez zezwolenia obsługi służby
4.	Za niezatrzymanie statku przed służą w miejscu do tego przeznaczonym
5.	Za nieprzepisowe zestawienie pociągu holowniczego lub przekroczenie ilości holowanych obiektów
6.	Za uprawianie żeglugi statkiem o zanurzeniu równym lub większym od najmniejszej głębokości tranzytowej dla danej drogi wodnej
7.	Za uprawianie żeglugi statkiem mającym widoczny przechył (nie dotyczy statków, które uległy awarii)
8.	Za nierozdzielanie pociągu holowniczego na uciążliwym dla żeglugi odcinku drogi wodnej

Lp.	Określenie wykroczenia
9.	Za niedawanie wymaganych sygnałów dźwiękowych bądź za dawanie sygnałów niewłaściwych
10.	Za mijanie lub wyprzedzanie się statków w miejscach do tego zakazanych
11.	Za brak kompletnego wyposażenia w przewidziany przepisami dla danego typu statku, promu lub łodzi przewozowej osprzęt: kotwiczny, pokładowy, ratunkowy, sygnałowy i przeciwpożarowy
12.	Za nieutrzymanie we właściwym porządku i miejscu sprzętu kotwicznego, pokładowego, ratunkowego, sygnałowego i przeciwpożarowego
13.	Za przyjęcie i przewożenie na statku, promie lub łodzi przewozowej większej liczby pasażerów lub ładunku, niż to zostało ustalone dla danego obiektu pływającego

Lp.	Określenie wykroczenia
14.	Za brak właściwego oznaczenia statku napisami określającymi nazwę, numer rejestracji, port macierzysty, znak wolnej burty, podziałki pomiarowej itp.
15.	Za brak przepisowego oznaczenia statków załadowanych materiałami niebezpiecznymi
16.	Za brak na obiekcie pływającym dokumentów statkowych przewidzianych przepisami żeglugowymi
17.	Za uprawianie żeglugi obiektem pływającym z niepełną załogą
18.	Za nieobecność sternika przy sterze w czasie ruchu obiektu pływającego
19.	Za rzucanie kotwicy i wleczenie w miejscu zakazanym
20.	Za nieoznaczenie miejsca zgubionej kotwicy lub za niezameldowanie o fakcie jej zgubienia
21.	Za uprawianie żeglugi w porze nocnej bez świateł przewidzianych w przepisach
22.	Za nieoznaczenie strony wolnego przejazdu podczas zakotwiczenia na postój lub niewystawienie świateł sygnałowych w czasie postoju w nocy na szlaku żeglugowym
23.	Za uszkodzenie znaków żeglugowych na wodzie lub na brzegu
24.	Za zatrzymanie się lub dobijanie do brzegu w miejscach zakazanych

Lp.	Określenie wykroczenia
25.	Za brak obsługi wachtowej (dyżurnej) na obiekcie pływającym w czasie postoju na szlaku żeglownym
26.	Za pozostawienie tratwy na drodze wodnej bez dozoru lub za zatarasowanie spławianym drewnem szlaku żeglugowego
27.	Za spowodowanie zderzenia obiektów pływających bez poważniejszych następstw.

Podstawa prawna: art. 15 ustawy z dnia 7 marca 1950 r. o żegludze i spławie na śródlądowych drogach wodnych (Dz. U. z 1952 r. Nr 26, poz. 182) w związku z:

co do pkt 1 — zarządzeniem Ministra Żeglugi z dnia 20 stycznia 1956 r. w sprawie warunków sanitarnych na statkach żeglugi śródlądowej (Monitor Polski Nr 11, poz. 139),

co do pkt 2—26 — zarządzeniem Ministra Żeglugi z dnia 23 lutego 1961 r. w sprawie uprawiania żeglugi i spławu na śródlądowych drogach wodnych (Monitor Polski Nr 23, poz. 111),

co do pkt 27 — instrukcją Ministra Żeglugi z dnia 17 lipca 1962 r. w sprawie trybu postępowania w związku z wypadkami żeglugowymi na śródlądowych drogach wodnych żeglownych i spławnych (Monitor Polski Nr 59, poz. 284).